

for general education and interdisciplinary research in mathematics, history, psychology, and pedagogy. According to reformers of music education, graduates of conservatories are expanding the intellectual horizon, they are better prepared to work even in related specialties, which is extremely necessary in the turbulent age of digital technology.

L. Botstein, being a follower of the reforms of music education, refers to the current graduates as; technically virtuoso performers who do not have high IQ, artistry, depth, and charisma, which would attract the listener [3, p.330].

Other scholars and musicians find that in-depth study of humanitarian subjects is a way to reduce the time for performing practice, as the student must choose between studying disciplines and practicing instruments (independent practice, according to curricula should be 4-6 hours daily).

Some conservatories, which did not obey the new rules and maintain autonomy, continue to adhere to traditional values with a shift in the balance in favor of practical exercises.

Conclusions: The experience of reforming music education in the United States, affecting the balance between performing practice and hours devoted to general subjects (an in-depth study of psychology, history and literature that is inextricably linked to musical history seems to be of particular interest), may be of interest to Ukrainian higher musical education with a creative approach, but not a blind copy.

REFERENCES

1. Kyung W. Higher Music Education for the 21st Century: Developing young musicians' artistry during the time of classical music's uncertain future; // W. Kyung: / New York: Press House; 2012.— 98pp.
2. Ross Alex. The Rest Is Noise: Listening to the Twentieth Century; // Alex Ross. / New York: Picador; First edition; 2007.— 720 pp.
3. Botstein Leon. The Training of Musicians. // Leon Botstein; Musical Quarterly 84: Issue 3. / Oxford Academic Press; 2000. — P. 327-332.

УДК 377(687)

Сопільник М. П.,
викладач спеціальних дисциплін, спеціаліст вищої категорії,
викладач-методист
Державного навчального закладу
«Подільський центр ПТО»
sopilnukmariya@gmail.com

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ВИКЛАДАЧІВ СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН ШВЕЙНОГО ПРОФІЛЮ

Постановка проблеми. У сучасній професійно-технічній освіті професійний розвиток викладача є важливою умовою забезпечення якості професійної підготовки майбутніх кваліфікованих робітників. Проблеми і перспективи розвитку цієї компетентності стали предметом написання статті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Підготовка фахівців у будь-якій сфері має здійснюватися в межах компетентнісного підходу. В аналізі започатковано розв'язання цієї проблеми. Виділяється один із найбільш ефективних напрямків професійного розвитку викладачів спеціальних дисциплін швейного профілю – самоосвітня діяльність. Самоосвіта викладача – свідомо діяльність з удосконалення своєї особистості як фахівця: адаптування своїх індивідуально неповторних якостей до вимог педагогічної діяльності, постійне підвищення професійної компетентності та неперервне вдосконалення якостей своєї особистості. А оскільки навчати самого себе значно складніше, ніж когось, вона передбачає методичний супровід. Він має бути багаторівневий і обов'язково поступовий. Але результативність самоосвітня діяльність матиме тоді, коли вона правильно спланована.

Формулювання мети та завдань статті. Мета статті – розкрити структурний аналіз проблеми професійного розвитку викладачів спеціальних дисциплін швейного профілю на уроках технології виготовлення одягу.

Мета передбачає вирішення таких **завдань**: розкрити професійний розвиток викладачів спеціальних дисциплін швейного профілю. Обґрунтувати її структуру і зміст компонентів.

Для того, щоб компетентно виконувати професійну діяльність, треба володіти певними знаннями і вміннями. На думку Т. Кочаряна, серед професійних знань, які зумовлюють компетентність педагога виняткове значення мають предметні та науково-методичні знання. Предметні знання відображають зміст дисципліни, яку він викладає. Це знання теоретичного рівня. Для кожної дисципліни вони специфічні [1, с. 72].

Крім професійних знань, Т. Кочарян виділяє професійні вміння, які реалізуються в педагогічній практиці. До них він зараховує організаторські, конструктивні, проєктивні та комунікативні вміння. Важливою умовою становлення і розвитку професійної компетентності викладача дослідник вважає особистісні якості, які виражаються у вмінні надавати особистісний характер викладанню практичності мислення, упевненості в собі, цілеспрямованості, здібності до передбачення [1, с. 80].

Виклад основного матеріалу. Професійний розвиток викладача спеціальних дисциплін повинен мати випереджальний характер, враховуючи сучасну освітньо-кваліфікаційну характеристику та тенденції подальшого розвитку теорії і практики професійної освіти.

Отже структуру професійної компетентності викладача спеціальних дисциплін становить мотивація і позитивне ставлення до професійно-педагогічної діяльності, педагогічні знання, вміння та навички з предмету, який викладає, професійні навички, педагогічний такт, педагогічна техніка, а також професійно важливі та особистісні якості педагога [2, с. 38].

Самовдосконалення професійної компетентності викладачів спеціальних дисциплін здійснюється за допомогою двох взаємозалежних нерозривних процесів: самоосвіти та самовиховання [3, с. 78]. Вони безпосередньо впливають на формування професійного розвитку через свою глибоку особистісну зумовленість. Це внутрішній діалог викладача із собою з метою

оцінки особливостей своїх професійних дій. Така внутрішня робота розвиває аналітичне мислення, забезпечує своєчасне коригування професійно-рольової поведінки викладача, особливостей професійного стилю.

Отже, особлива увага приділена задачам виробничого змісту, дає право викладачам спеціальних дисциплін тісно співпрацювати з технологами швейних підприємств, створювати спільні проекти. Досвід використання мультимедійних наочних засобів свідчить про те, що завдяки підвищенню інтересів учнів до навчання зростають їх вміння та навички, поліпшується якість професійної підготовки, формуються уміння здійснювати самостійний пошук навчальної інформації, розв'язувати виробничі питання [4, с. 108].

Висновки. Однобічна діяльність викладачів спеціальних дисциплін без тісного постійного зв'язку з базовим виробництвом не дала б бажаних результатів – підвищення якості професійної підготовки. При наявності виробничої спрямованості спеціального предмета в учнів зростає зацікавленість до виробництва, забезпечується поглиблене вивчення новітніх виробничих технологій, формуються технологічні поняття, які допомагають учням застосовувати здобуті знання на практиці, сприяють виробленню вміння знаходити загальні закономірності і відмінності під час розгляду різних технологічних операцій обробки одягу. Ці аспекти підвищують ефективність навчання і вирішують професійний розвиток викладачів спеціальних дисциплін швейного профілю.

Засобом формування проблеми розвитку професійної компетентності викладачів стають освітні технології, продуктом діяльності – особистість випускника, який має бути компетентним не лише у швейній галузі, а й під час вирішення будь-яких завдань, що ставить перед ним життя.

Література

1. Кочарян Т. Є. Развитие методической компетентности преподавателя среднего профессионального учебного заведения в условиях последипломного образования / Тигиран Эдуардович Кочарян. – Ставрополь, 2004. – 179с.
2. Сметанський М. І. Самовиховання як засіб індивідуалізації виховної роботи // Шляхи освіти. – 1999. – № 1. С. 4-8.
3. Слестелин В. А. Педагогика: инновационная деятельность / В. А. Слестелин. – М. : Магистр, 1997. – 224 с.
4. Педагогічна майстерність: Підручник / І. А. Зязюн та ін. ; за ред. І. А. Зязюна [3-тє вид., допов. і перероб.]. – К. : СПФ Богданова А. М., 2008. – 376с.